

*Sagan
om sevrina
och
den gamla kistan.*

Sagan om Sevrina och den gamla kistan

I ladugården.....	3
Bjudningen	4
Ensam hemma	5
Den gamla kistan.....	7
Beslutet.....	8
Den farliga yxan.....	9
Städningen.....	10
Trött.....	11

I ladugården

Flickan gick fram till spegeln och slöt ögonen. Hon önskade att hon hade långt ljust hår som gick en bra bit nedanför axlarna, att hennes ögon skulle vara klarblå som vattnet i en klar fjällsjö och att hennes hy skulle vara lika vit som den renaste snö.

Hon slöt handen så hårt att det gjorde ont i fingrarna och hon önskade att det skulle vara sant. Efter en stund vågade hon åter öppna sina ögon och se sig själv i spegeln.

Hon såg inte det gyllne håret utan bara sitt vanliga kortklippta svarta hår som knappt nådde ned till öronen och sina bruna ögon. Då släppte hon en stor suck av besvikelse.

Hon vände sig bort från spegeln och drog med fingrarna över det gamla allmogeskåpet som med sin skavda blå yta hade sett sina bästa dagar. Det stod till vänster om spegeln i det lilla rummet ute i ladugården.

Fingrarna lämnade efter sig tydliga spår i det tjocka dammlagret.

Hon började rita upp olika figurer i dammet och flickan fnittrade till när hon tyckte att en av figurerna som hon hade ritat upp såg ut som sin mor.

Hon suddade snabbt ut det som hon hade ritat för hon ville inte att någon skulle se det. Då såg hon hur vackert det var när solstrålarna föll in genom det gamla fönstret och sken på dammet som nu yrde runt i rummet.

Hon tyckte att dammet såg ut som glimmande guldkorn. Hon började kasta upp damm i luften ovanför sitt huvud och samtidigt började hon snurra runt.

I det infallande ljuset tyckte hon att hennes hår var gyllene och hon kände sig som en riktig sagoprinsessa. Hon fortsatte att kasta upp mer damm samtidigt som hon roterade allt fortare. Hon hörde inte att någon ropade hennes namn utan hon bara fortsatte att snurra runt och hon var så lycklig.

Långt borta hördes åter någon ropa ”Sevrina var är du” men Sevrina hörde inte ropet. Hon bara fortsatte att kasta upp mer damm i luften och snurra runt.

Plötsligt kände hon en kraftig smärta från armen där hennes mor bryskt hade gripit tag i henne och Sevrina tittade förskrämt upp på sin mor.

Varför svarar du inte sade modern?

Men Sevrina du har ju skitat ned din fina klänning, den är ju alldeles dammig och så ditt hår ser ut! Vad tror du din far kommer att säga om det?

Sevrina visste precis vad hennes far skulle säga om detta. Han skulle säga precis detsamma som mor även om han inte brydde sig ett dyft om det hela. Det var nämligen modern i huset som skulle få tvätta klänningen samt sköta om Sevrinas hår.

Sven vi kan åka nu, hon har kommit tillrätta. Bra gumman sade Sven, vi har stort sett kommit överens.

Bra då kommer du över med kistan senare idag och så får du.. mera hörde inte Sevrina för sedan började hennes mor åter skälla ut henne .

Vet du hur mycket tvätt vi har egentligen? Tror du inte att jag har något annat för mig än att tvätta dumma ungar och deras kläder!

Sevrina lyssnade inte längre på mor. Hon tänkte på sitt långa gyllene hår som glimmade i solljuset och att hon var en sagoprinsessa som hette solstråle som bodde i ett vackert hus som låg uppe i bland molnen.

Hon fördes åter tillbaka till veckligenheten när hennes far skällde ut henne med samma ord som hennes mor hade använt. Då tyckte sevrina att fadern bara var en rufsig gammal papegoja som upprepade vad modern hade sagt.

Sevrina svarade inte fadern eftersom hon visste att papegojan inte talade till henne utan till Rita, hennes mor. Det gjorde papegojan eftersom den ville ha något av Rita, kanske en nöt? Hon log åt tanken, även om hon förstod att det var något annat som far Sven eftertraktade. Om jag var i dina kläder skulle jag inte hånflina min lilla flicka sade Sven och klappade henne på huvudet. Detta var inte ett sätt för Sven att vara snäll och det visste Sevrina. Han sade bara till henne att det är jag som bestämmer och du skall hålla dig ur vägen så att jag blir nöjd.

Sevrina satte sig i baksätet på familjens blåa bil och tog på sig säkerhetsbältet medan Sven satte sig i framsätet jämte Rita.

Sven startade bilen medan Rita viskande klagade på Sevrina uppträdande medan Sven jakande höll med henne.

Sevrina lyssnade inte på deras låga konversation för att hon visste att de ville att hon skulle göra det. Hon kunde inte argumentera mot det de sade för då skulle de bara anklaga henne för att tjuvlyssna.

Sevrina sjönk ned i sina egna tankar och önskade att de snart skulle vara hemma så att hon skulle slippa det låga viskande från framsätet som ständigt upprepades likt en gammal skiva som hade hakat upp sig.

Bjudningen

Sevrina blev mycket lättad när hon såg hemmet. Huset som de bodde i var inte märkvärdigt. Huset hade vitt tegel, två våningar, var kvadratisk och det hade tre fönster på varje sida. Två på nedervåningen och ett på övervåningen.

Det fanns en balkong på andra våningen och den var avspärrad eftersom den inte ansågs för säker. Detta hade inte hindrat Sevrina och Bella, hennes storsyster, att leka på den även om föräldrarna hade förbjudit dem att så göra.

Även om huset inte var märkvärdigt så var det Sevrinas hem och det hade en särskild plats i hennes hjärta och hon tog illa upp varje gång någon klagade på huset för det var på något sätt en del av henne.

När bilen hade stannat så kom Bella ut och mötte dem och hon sade att mormor och morfar hade bjudit dem kvällsfika.

Det var ju inte så bra sa Sven, Magnus skulle ju komma över med kistan under kvällen.

Sevrina kan ju få stanna hemma och ta emot kistan som bestraffning för att hon uppförde sig illa idag och på så sätt får hon ju övning i att möta nya människor och det skulle hon må bra av. Rita du vet ju hur svårt hon har för främmande människor sade Sven och log mot Rita.

Jag skall följa med till morfar sade Sevrina med vad hon tyckte var en mycket bestämd ton.

Morfar var Sevrinas stora favorit och få stanna hemma för att ta emot en gammal kista var absolut inget som hon ville göra medan resten var familjen var hos underbara morfar.

Bella tyckte att det var ett utmärkt tillfälle att retas med Sevrina och hon vände sig fram och viskade, vi kommer säkert att få hemlagad glasstårta och det är synd att du inte kan följa med. Hemlagad glasstårta var Sevrinas favorit rätt.

Detta blev för mycket för Sevrina som satte sig ned på golvet och började skrika för full hals jag ska med till morfar, och hon upprepade skrikandet flera gånger och för varje gång blev skrikandet allt gällare.

Som du bär dig åt kan du allt stanna hemma sade Sven och gick ut för att startade bilen samtidigt som Sevrina i sin ilska låg på golvet och sparkade vilt.

Sevrinas agerande utnyttjade Bella genom att gömma Sevrinas gula vinterstövlar bakom toalettstolen. De hade köpt stövlarna på myrorna när de hade besökt Stockholm för att Sven skulle gå på fotboll för att se på AIK och då hade de andra passat på att shoppa. Bella gömde stövlarna för att Sevrina inte skulle kunna följa med till morfar eftersom Bella var avundsjuk på att Sevrina var morfars stora favorit.

Rita som just hade tänkt sätta på sig ytterkläderna gick in i rummet för att trösta Sevrina - Det är klart att du skall med till morfar, du vet att han alltid saknar dig när du inte är med och du vill väl inte att morfar skall bli ledsen för att inte du är med?

Sven sade att jag skulle stanna hemma för att ta emot någon gammal kista snyftade Sevrina. Medan Rita gick in i rummet för att trösta Sevrina så hade Bella skyndsamt tagit på sig ytterkläderna och så slog hon medvetet ned en kaktus från skåpet medan hon ryckte till sig moderns handväska och vinterjacka och rusade ut ur huset.

Den gamla kistan får de väl komma över med vid...sade Rita när hon hörde hur kaktusen for i golvet och hon såg hur Bella tog med sig handväskan ut ur huset. Det var något som hon inte uppskattade eftersom Bella hade en ovana att använda sig av läppstift och annat som hon fann i väskan.

Rita gick ut i hallen och satte på sig stövlarna med största hast och rusade ut ur huset medan hon skrek till Sevrina att hon skulle skynda sig.

När Rita kom fram till bilen så hade Bella tömt ut allt ur väskan och provade just Ritas favorit läppstift. Rita ryckte upp dörren och kastade sig in i baksätet och började brottas med Bella medan Sven vred upp stereon på hög volym och gjorde en rivstart med bilen.

Sevrina sprang ut i hallen för att ta på sig ytterkläderna men hon kunde inte finna sina stövlar på skohyllan. Hon letade då efter dem i garderoben på hallen, under bordet i köket, bakom gardinen i vardagsrummet, pannrummet i källaren och till sist letade hon på toaletten och då fann hon stövlarna bakom toastolen.

Hon skyndade sig att ta på sig kläderna och rusade ut ur huset utan att tänka på att hon skulle stänga dörren efter sig och när hon kom ut ur huset så såg hon att bilen hade försvunnit.

Ensam hemma

Sevrina blev så arg så fruktansvärt arg för att de hade åkt utan henne, så nu tänkte hon göra något som hon visste att hon inte fick göra. Hon gick in i huset igen och satte sig i trappan för att tänka ut något som hon verkligen inte fick göra.

Ni ska veta att det är lätt att göra något som inte är tillåtet om man inte tänker på det, men att tänka ut något som verkligen är förbjudet det är jätte svårt.

Hon skulle göra något som var verkligen förbjudet, hon skulle göra någonting som var värre än vad hon någonsin hade gjort tidigare. Något som var värre än någon sjuårig flicka hade gjort i hela Smålandsstenar. Men vad skulle hon göra?

Hon satt en lång stund i trappan och bara funderade på hemska saker som hon kunde göra men hon kunde inte komma på något tillräckligt elakt.

Hon kände att hon blev allt törstigare ju längre hon satt i trappan och så gott det skulle vara med en dricka tänkte hon. Sevrina visste att hon inte fick ta någon dricka ur drickabacken i köket.

Om hon tog en dricka ur backen så skulle det vara förbjudet, men då måste det vara ändå mer förbjudet att ta två läsk, för att inte tala om tre läsk. Det måste vara en av de mest förbjudna saker som någon flicka har gjort i Smålandsstenar.

Men kanske var det ändå inte det värsta någon flicka hade gjort i Smålandsstenar, så hon måste hitta på något mer så det skulle bli det värsta någon flicka hade gjort.

När hon tänkte detta så såg hon DVD filmen som låg på hatthyllan och då grinade hon elakt, för nu visste hon att det hon nu skulle göra skulle vara det elakaste.

Hon skulle ta och öppna den nya DVD skivan som Bella hade fått i födelsedagspresent och titta på den innan Bella kom tillbaka från morfar.

Att hon tittade på filmen skulle göra Bella helt hysteriskt arg det visste Sevrina och detta glädde henne djupt.

Sevrina gick ut till köket och valde tre läsk, en svart, en gul och en ofärgad. Hon var inte säker på vad det var för läsk, men det var ju inte det viktiga. Det var ju själva handlingen som var viktig.

Sedan tog hon en kniv i köket för att ta bort plasten från DVD skivan och gjorde detta på ett medvetet våldsamt sätt så att hon lyckades göra en stor repa på fodralet mitt på bilden.

Hon satte i filmen i DVD spelaren och ställde de tre läskerna framför sig på bordet och började titta på Shrek 2 medan hon drack läsk allt vad hon orkade.

Just när hon hade tittat färdigt på filmen så knackade det på dörren.

Utanför dörren stod en väldigt stor man med en kista eller kanske var det ett troll som bar en trollkista på ryggen.

Han var inte grön som Shrek hade varit, men alla troll kanske inte behövde vara gröna. Han hade definitivt samma gamla kläder som trollet i filmen och tjock och smutsig var han.

Han måste vara väldigt stark eftersom han klarar av att bära en stor kista på ryggen tänkte Sevrina.

Kistan såg mycket gammal ut och den var röd med gröna bårder och det var ett årtal skrivet på framsidan. Årtalet var mycket svårt att se så Sevrina var inte säker på om det stod 1628 eller kanske 1826 på kistan. På framsidan fanns det också en målad hand som höll tre tulpaner.

Sevrina öppnade dörren och frågade - är du en ful gubbe eller är du ett troll? Det sista sade hon i en förväntansfull ton.

Varelsen i den slitna jackan och med det mycket ovårdade skägget och det långa strippiga grå håret sade - Har det någon betydelse om jag är ett troll eller ful gubbe?

Jo det har det allt sade Sevrina om du är en ful gubbe så får jag inte släppa in dig men om du är ett snällt troll så får du komma in.

Då är jag Magnus Troll sade varelsen på trappan och försökte bära in kistan som han bar på ryggen. Då tog Sevrina ett steg framåt och ställde sig i vägen för varelsen och sade - du får inte komma in förrän du har svaret på en svår fråga så att jag vet att du är ett troll och ingen ful gubbe?

Sevrina visste att det inte skulle bli lätt att hitta på en svår fråga till ett troll. eftersom troll var dumma varelser. Hon slöt ögonen ett ögonblick och så kom hon på den perfekta frågan tycker du mest illa om att bada, katter eller ormar?

Sevrina visste att troll hatade vatten och att de kunde äta både katter och ormar om de var riktigt hungriga. Trollet sade, det var en knepig fråga men jag mår fortfarande illa av att min mor tvingade mig att bada för 76 år sedan.

Nu visste Sevrina att Magnus Troll var ett riktigt troll.

Trollet frågade om det var lämpligt att sätta ned kistan i vardagsrummet bredvid bordet och Sevrina nickade till svar.

Vad var det nu du hette frågade trollet, Sevrina svarade Sevrina. Jo du Sevrina kan du säga till Sven att Magnus Troll har skrivit ett brev som sitter på kylskåps dörren.

Den gamla kistan

Magnus Troll vände sig om och gick ut ur huset medan Sevrina åter tittade på kistan och försökte bestämma sig om det stod 1628 eller 1826 på framsidan av kistan.

Kanske är det så att det står ett tydligare årtal inne i kistan tänkte Sevrina och öppnade kistan och långt ned mellan två bräder i kistbotten kunde hon se en papperslapp, kanske stod året på den lilla papperslappen.

Sevrina sträckte sig ned för att nå lappen och hon nådde lappen, men den satt hårt fast och när hon ryckte till för att få loss lappen så gled mattan som hon stod på undan och hon föll ned i kistan med ett förskräckt utrop.

Innan hon hade fått loss lappen så slog kistlocket igen med ett belåtet dunk. Sevrina rev loss lappen och satte sig upp för att öppna locket, men det satt fast och hur hårt hon än pressade upp mot locket så rörde det sig inte.

Då tyckte hon sig höra en svag röst som kom från en avlägsen plats eller kanske från en avlägsen tid och rösten sade - vad trevligt att ett människors barn hälsar på mig, det var så länge sedan någon hälsade på hos mig.

Vem är du?

Du är inuti mig och du ska veta att det var jätte längesen som någon talade med mig och de sista åren har jag varit utställd i en ladugård och det var inte roligt det.

Om det inte är några möss som försöker gnaga på en så är det fuktigt och när man börjar spricka så gör det väldigt ont. Jag kan inte tala om hur ont det gör när ens kistbotten börja spricka för att sedan slutar sig åter när fuktigheten stiger stiger.

Kan herr kista vara snäll och öppna locket för mig?

Du vet lilla människobarn att om jag öppnar locket så går du ut och då har jag ingen att samtala med och då blir jag ensam igen och det vill jag inte.

Herr Kista jag är lite mörkrädd och jag skulle trivas mycket bättre om du bara öppnade locket lite på glänt och då kunde vi prata med varandra en bra stund ända till min mor och far kommer åter från mormor och morfar.

Just det sade en pojke till mig för många år sedan och då öppnade jag locket lite på glänt och då kröp han ut ur mig.

Sedan tog det bara en liten stund till han kom tillbaka med drängen och de bar ut mig i ladugården. Där fick jag stå kvar tills pojken hade blivit vuxen och fått egna barn och när han många år senare flyttade från gården så krävde han i kontrakten med den nya ägaren att jag skulle bli stående i ladugården så länge den nya ägaren ägde gården.

Nej nu skall du stanna där du är och vi ska prata med varandra i eviga tider till du blir vuxen och får egna barn och då kan dina barn i sin tur prata med mig.

Sevrina tyckte inte att detta lät bra och de tre läsken som hon druckit började göra sig gällande och hon kände att hon snart skulle behöva besöka toaletten.

Herr kista jag måste snart kasta vatten sade Sevrina eftersom hon hade hört äldre personer uttrycka sig på det viset och hon trodde att herr kista nog var en äldre person så detta skulle nog vara det rätta sättet att säga det på.

Kistan uppskattade dock inte detta utan han svarade med en uppretad röst -kasta vatten och få mig att spricka och jag som redan har talat om för dig hur ont det gör när man spricker.

För att förtydliga sin åsikt så lät han lösgöra en ribba som träffade Sevrina på smalbenet.

Hon fick bita ihop tänderna riktigt hårt för att inte skrika högt.

Snälla människobarn du måste förstå att jag inte kan låta dig kasta vatten och att jag verkligen inte vill skada dig om du inte tvingar mig att göra det.

Sevrina kände nu att hon verkligen behövde utföra en viss handling. Hon förstod att hon måste komma ut från kistan innan hon tvingades att göra det i kistan för då skulle kistan säkert slå henne både gul och blå.

Herr kista du vet att jag är ett människobarn och vi suger ibland till oss vatten och då måste vi göra oss av med vattnet annars spricker vi. Om vi spricker så läcker det ut jätte mycket vatten. Är jag då i dig så spricker både du och jag och då har du ingen att samtala med.

Du menar att du har sugit dig till mycket vatten och riskera spricka!

Ja jag var ute när det regnade och då suger vi människobarn till oss mycket vatten och sedan måste vi göra oss av med vattnet annars spricker vi.

Varför var du ute i regnet och riskerade att suga till dig vatten frågade kistan?

Jo jag skulle gå till en ladugård för att damma av ett gammalt bord som skulle få komma in till värmen i huset eftersom de gamla ägarna just hade flyttat och tagit alla skåp med sig och de nya ägarna behövde ha några skåp. Detta var inte sant men sevrina trodde att denna historia skulle kunna göra kistan glad och då skulle kistan kanske släppa ut henne.

Det var snällt av dig att ställa upp för bordet sade kistan och då du riskerar att spricka om du stannar kvar i mig så låter jag dig lämna mig för att kasta ut vattnet sade kistan och öppnade locket och då skyndade Sevrina sig att lämna kistan och sprang iväg för att kasta vatten

Beslutet

När hon var klar på toaletten så kom hon att tänka på att andra barn kunde bli instängda i den gamla kistan och hur skulle hon förhindra att detta skedde?

Skulle Sven, Rita eller Bella lyssna på henne om hon sade att kistan kunde tala och brukade stänga in barn?

Så fort hon hade tänkt detta så förstod Sevrina att de skulle skratta åt henne och att hon inte kunde säga något till dem utan att hon själv måste ordna det utan hjälp av någon annan.

Hur kunde hon då förhindra att något barn fastnade i kistan, inte kunde hon be någon dräng att bära ut kistan till en ladugård och kistan var för tung för att Sevrina skulle kunna flyttas på den.

Hur skulle hon då förhindra att någon fastnade i den om hon inte kunde gömma undan kistan? Hon förstod att hon måste förstöra den och hur skulle detta kunna gå till?

Det måste vara någonting farligt som kunde förstöra kistan och vad fanns det för något farligt som hon absolut inte fick använda sig av.

Så fort hon hade tänkt tanken så kom hon på vad det var för något som hon absolut inte fick använda och som Sven hade låst in för att Sevrina eller Bella inte skulle kunna komma åt den. Den fanns i källan och Sevrina smög fram till källardörren för att inte kistan skulle ana vad hon skulle göra för någonting.

Första hindret var dörren som lät som ett plågat djur när man öppnade den. Sevrina hade kommit på hur man skulle öppna den utan att den gjorde det plågande ljudet som mamma tyckte lät som en katt som man kastade högt upp i luften.

Sevrina stannade till framför källardörren och undrade hur mor kunde veta hur en katt som man kastar upp i luften låter, hon släppte tanken. Hon tog tag i dörrhandtaget och började väldigt försiktigt öppna dörren för att sedan plötsligt ryckte upp den på vid gavel och hon lyckades öppna dörren utan att den gav från sig det minsta lilla ljud.

Hon vågade inte tända belysningen för då kanske kistan förstod vad hon skulle göra.

För att hon inte skulle falla i den branta trappan ned till källaren så satte hon försiktigt ned en fot åt gången för att verkligen känna efter att hon satte ned en fot på varje steg nedför hela den långa trappan.

Allt som allt hade trappan 23 trappsteg det visste Sevrina eftersom hon hade räknat dem varje gång hon hade gått i trappan den senaste månaden.

Hon tyckte det var roligt att räkna och hon räknade allt som det gick att räkna på och Bella hade sagt till henne att hon var löjlig som räknade på allt och att hon skulle sluta med det när hon blev lite större och inte längre var lika barnsligt förtjust i att räkna.

Trappor var det Sevrina helst av allt räknade och hon visste att det var 65 trappsteg upp till tredje våningen på skolan och att det var 18 steg upp morfars lägenhet.

19, 20, 21, 22 steg och nu det lite högre sista trappsteget och så var hon nere i källaren. Hon gick runt hörnet och framför henne stod ett 180cm högt, mörkrött skåp med två stora dörrar och ovanpå skåpet fanns nyckeln som öppnade dörren till förrådsrummet.

Hon kunde omöjligen nå nyckeln som låg ovanpå skåpet. Hon nådde inte ens upp till kanten på skåpet om hon stod på tå.

Hon drog fram en stol och steg upp på den och då kunde hon få grepp om kanten på skåpet och så lyfte hon på benet och satte höger foten i fönsternischen och tryckte till med foten samtidigt som hon sköt sig upp med hjälp av armarna över kanten på det höga skåpet och hon gled på bröstet och sedan på magen upp över kanten på skåpet och då kunde hon nå nyckeln som låg uppe på skåpet.

När hon hade gripit tag i nyckeln så gled hon åter ned över kanten på skåpet och det gjorde riktigt ont när kanten på skåpet skavde henne på magen och på bröstet när hon gled ned för skåpet.

Hon var även tvungen att luta huvudet bakåt för att inte riskera att slå i hakan när hon gled ned. Det var med en viss lättnad som hon åter fann stolen med fötterna.

Den farliga yxan

Sevrina stannade obeslutsamt till framför dörren och höll nyckeln hårt i handen. För nu visste Sevrina att hon skulle tvingas ta det oåterkalleliga beslutet om att förstöra kistan eller inte.

När hon väl hade öppnat dörren till redskapsrummet så skulle hon inte kunna ändra sig, det visste Sevrina.

Sevrina fick absolut inte använda den, inte ens Bella fick använda den men hur skulle hon annars kunna hindra något barn från att klättra ned i kistan och fastna i den.

Hon rös fortfarande i hela kroppen när hon tänkte på skräckupplevelsen som hon hade upplevt i kistan och det var denna upplevelse som fick henne att ta beslutet och sätta i nyckeln låset och vrida runt nyckeln.

Där mot väggen stod den med ett gammalt väl polerat handtag från alla de generationer som hade använt den. Den hade ett huvud som alltid var välslipat, kallt, tungt och mycket vasst. Sevrina tog tag i yxan med båda händerna och den kändes hal och väldigt tung.

Sven hade berättat att han hade fått den av Sevrinas morfar som i sin tur hade fått den av sin far och det skulle enligt morfar vara världens bästa yxa och dess like hade aldrig tidigare funnits.

Med ett enda mäktigt hugg kunde den klyva den tjockaste träkubb om man hade det rätta hjärtat och ville gott hade morfar sagt.

Sevrina gick försiktigt uppför trappan och nu var det värre än när hon gick nedför trappan eftersom hon nu bar på yxan och fortfarande vågade hon inte tända belysningen i trappan.

Hon var trött i armarna innan hon hade kommit in i rummet där kistan stod och hon gick in i rummet och klev via en stol upp på bordet. Bordet var av björk och hade fyra stora lejonassar längst ned på varje ben och bena var formade som ben av något fabeldjur. På bordet låg en gammal duk som Sven hade velat slänga men som Rita ändå hade behållit.

Sevrina lyfte yxan och på grund av dess tyngd så tog hon ett ofrivilligt steg bakåt för att hålla balansen och sedan lät hon hugget falla ned på locket på kistan och med ett dovt dunk så studsade yxan på kistlocket utan att göra det minsta lilla märke.

Den gamla kistan gav upp ett väldigt ilsket vrål som det största lejon och kistan öppnade våldsamt locket flera gånger i raskt följd så att hela kistan snabbt vände sig på golvet och med ett väldigt dovt woouffff så fick kistan tag den i gamla duken som låg på bordet. Genom att snabbt tugga i sig duken fick kistan Sevrina att tappa balansen och falla handlöst bakåt ovanpå bordet.

Yxan i hennes hand fastnade med huvudet utanför kortsidan på bordet och Sevrina greppade hårt i yxskaftet medan duken med väldig fart försvann under Sevrina när kistan fortsatte tuggade i sig duken medan den med väldiga woouuff, woouuff skällde högt.

Sevrina reste sig åter på bordet och nedanför henne stod kistan med öppet lock och med dova woouuff så skällde kistan som den våldsammaste hund.

Sevrina tänkte nu på alla de barn som skulle komma att fastna i kistan om inte hon gjorde något åt kistan och samtidigt önskade hon att morfar hade varit där för att hjälpa henne. Hon lyfte yxan med båda händerna och plötsligt blev yxan så lätt att hon knappt kände dess vikt och så lät hon yxan falla ned mot kistlocket. Eggen klöv luften med en allt högre hastighet så att det hördes ett vinande som övergick i ett vrålände innan yxan slog ned i kistan och eggen glödde då med regnbågens alla färger.

Med ett svagt klink så träffade yxan kistan och kistan gick i hundratals delar.

Delarna av kistan flög i alla riktningar och de träffade fönster, väggar, tavlor, porslin, lampor, böcker, blomkrukor och även gloria, den svarta katten som låg och sov i soffan. Kistans delar skadade dock ingenting och gloria vaknade inte ens av den träflisa som träffade henne.

Kistbräderna studsade bara tillbaka till mitten av rummet och hamnade där i en stor hög.

Då tyckte Sevrina att hon hörde sin morfar säga –Sevrina vi är samma andans barn och så dog ljudet bort av morfar och yxan kändes med ens tyngre än den hade gjort tidigare och Sevrina kände hur trött hon var och hon lade från sig yxan på bordet.

Städningen

Efter att hon hade lagt från sig yxan så såg hon ned på golvet och såg att den gamla duken som var söndertuggad låg på golvet strax intill en hög av plankor.

Hon ville städa bort allt innan mor och far skulle komma hem och detta fick fart på hennes ben och hon hoppade ned från bordet och tog duken och sprang så fort hon bara kunde ut med duken till soporna och gömde den under några soppåsar för att inte Rita skulle hitta den.

Hon hade haft så brått ut till soporna att hon inte hade hunnit ta på sig något på fötterna, så nu kände hon hur kall snön var och hon skyndade sig in i vardagsrummet igen och tog där ett fång av bräder i famnen och skyndade sig ned i källan.

Nu när kistan inte fanns kvar längre så vågade hon tända i trappan och därför kunde hon springa nedför trappan i hög fart utan någon större fara.

Hon öppnade dörren till pannrummet och såg att termometern på pannan stod på 40 grader.

Sevrina lade från sig bräderna och letade snabbt upp tändstickor och lite papper samt tändved. Hon öppnade spjället precis som hade sett Rita göra och lade in lite papper och tändved och tände med en tändsticka fastän detta var något som Rita aldrig skulle ha tillåtit om hon hade vetat om det.

Så snart det började brinna så lade Sevrina in lite bräder från den gamla kistan och de gamla bräderna måste ha varit riktigt torra för de fattade eld som facklor och brann med röda, gula, vita, blå, gröna, lila, blå och till och med svarta lågor.

Sevrina sköt in spjället och sprang upp för att hämta fler bräder från den gamla kistan och hon sprang fortare än hon någonsin hade gjort tidigare och hon kände det som om hon flög uppför trappan. Varje gång hon kom ned med mer bräder så kunde hon lägga in dem i pannan direkt eftersom pannan nästan var helt tom varje gång.

På bara några minuter så var hela kistan uppbrunnen och termometern på pannan stod nu på 135 grader och vattnet kokade inte och det var det enda som skvallrade om att någon hade eldat i pannan.

Sevrina sprang nu åter upp för trappan en sista gång och tog yxan och bar ned den till källaren och ställde den på sin rätta plats och sedan låste hon dörren och klev upp stolen invid det höga skåpet och kastade försiktigt upp nyckeln på det och flyttade sedan tillbaka stolen till sin vanliga plats invid väggen.

Trött

Sevrina kände sig med ens så oerhört trött att hon bestämde sig för att gå till sängs. Hon gick till toaletten och borstade tänderna och tog på sig sängkläder och lade sig i sin säng.

Hon somnade med en gång och hörde inte när Sven, Rita och Bella kom hem efter att ha besökt mormor och morfar.

Hon hörde inte hur Rita kritiserade Sven för att han hade kört iväg utan Sevrina och låtit den stackars flickan som faktiskt bara var sju år vara helt ensam hela kvällen. Rita var inte heller nådig mot Bella som hon skällde ut för att hon hade använt sig av läppstiftet och tagit handväskan.

Rita undrade var duken hade blivit av när hon kom in i vardagsrummet och Sven funderade på om Magnus hade varit där och levererat kistan och om så var fallet var hade han då ställt den? Sven började leta efter en eventuell kista medan Bella gick ut i köket för att ta sig ett glas mjölk och då såg hon brevet från Magnus Troll som satt på kylskåpsdörren.

Bella ropade på sin far som gav till ett högt utrop när han läste brevet och detta väckte Sevrina som undrade vad som stod på och då mindes hon att Magnus Troll hade lämnat ett meddelande på kylskåpsdörren.

Det var 19 steg upp till andra våningen det visste hon och det elfte trappsteget knarkade något våldsamt. Hon tittade ut i mörkret och började räkna och det var lätt eftersom Sven gick så tungt. Ett steg, två steg, tre steg, fyra, fem, sex, sju, åtta, nia, tio och nu kommer nästa trappsteg att knarka tänkte Sevrina och då hörde hon högljutt knaaark och då slöt hon ögonen, drog upp filten över huvudet och stoppade fingrarna i öronen.....

Sagan tillägnas Sevrina på hennes födelsedag 2006-03-26

Sagan är skriven av hennes farbror Per.